

MÆRKVÆRK & TEATERHUSET FILUREN
»IND I MØRKET« af Julie Maj Jakobsen

KAPITEL 3 (uddrag)

MOR:

Jeg skulle hilse fra Bertram.

HARALD:

Bertram? Okay?

MOR:

Han spurgte til dig.

HARALD:

Hvornår har du mødt ham?

MOR:

Da jeg var nede og handle. Vidste du, han arbejder i Føtex?

HARALD:

Ja, selvfølgelig.

MOR:

Han sagde ellers, det var længe siden han havde set dig.

HARALD:

Jeg var til fest med ham i går?

Harald går ind på værelset, mor står udenfor og venter. Han kommer ud med sportstasken.

MOR:

Nej. For du dukkede aldrig op. Vel? Du var slet ikke til festen?

HARALD:

Jo, jeg var så.

MOR:

Bertram, Muhammed og Anton var der. Men du var der ikke. Det er dine venner?

HARALD:

Ikke længere.

MOR:

Hvad mener du?

HARALD:

Det jeg siger. De er ikke mine venner længere.

MOR:

Hvorfor ikke?

HARALD:

Fordi jeg har fået nye venner.

MOR:

Okay? Hvem er det? Nogen jeg kender?

HARALD:

Det tror jeg ikke. Nej.

MOR:

Hvorfor gør du det der?

HARALD:

Gør hvad?

MOR:

Vender ryggen til andre på den måde?

HARALD:

Jeg vender ikke ryggen til nogen. Vi er bare ikke venner længere.
Der er ikke mere i det end det.

MOR:

Man holder ikke pludselig bare op med at være venner.

HARALD:

Hvor mange venner har du fra folkeskolen? Vi er bare vokset fra hinanden.

MOR:

Hvorfor har du ikke sagt noget? Hvorfor lyve og påstå, du var til fest, når du ikke var det? Er du klar over, hvad det sætter gang i hos mig?

HARALD:

Nej. Og jeg er også ligeglad.
Jeg ikke orker det der blik!
Det der bekymrede hundeblik!
Hvad er der med dig?
Har du ingen venner?
Hvad har du nu gjort?
Jeg har ikke gjort noget!
Og jeg gider ikke have dine bekymringer smurt i hovedet hver gang jeg ikke gør lige præcis det, du synes, jeg skal gøre.

Han tager sportstasken og er på vej ud. Mor stiller sig foran ham og spærrer vejen.

MOR:

Hvad lavede du så? Hvis du ikke var til fest?

HARALD:

Ikke noget.

MOR:

Det er ikke et svar.

HARALD:

Jeg lavede ikke noget! Jeg var her! Jeg spillede call of duty og lavede lektier!

MOR:

Lektier?

HARALD:

Ja! Tror du jeg lyver?

MOR:

Hvordan skulle jeg vide det? Du har lige løjet om en fest?!

HARALD:

Hvor fanden skulle jeg ellers have været?

MOR:

Det ved jeg ikke. Jeg ved bare, jeg ikke kan regne med dig.

HARALD:

Tak mor. Fuck dig!

Harald går ind på værelset. Mor samler sportstasken op og følger efter.

MOR:

Hvem skal ellers med?

HARALD:

Hva?

MOR:

På lejrtur? Nogle voksne?

HARALD:

Hvorfor det?

MOR:

For ellers får du ikke lov at tage med.

HARALD:

Hvad fuck snakker du om?

MOR:

Du kan sige til vedkommende, der står for det at hans far eller mor kan ringe til mig.

HARALD:

Det mener, du ikke?!

MOR:

Jo. Det kan du tro, jeg gør

HARALD:

Jeg er 15 år!

MOR:

Og jeg er din mor!

MÆRKVÆRK & TEATERHUSET FILUREN
»IND I MØRKET« af Julie Maj Jakobsen

KAPITEL 7 (uddrag)

HARALD:
Undskyld.

MOR:
Hva?

HARALD:
Undskyld. De ting jeg sagde. Jeg mente det ikke.

MOR:
Hvilke ting?

HARALD:
Om Peter og det der.

MOR:
Det er okay.

HARALD:
Det er ikke fordi, jeg ikke kan lide ham.

MOR:
Jeg forstår godt, hvis det er mærkeligt. Det har jo altid bare været os. Og pludselig er der en mand mere.

HARALD:
Det er ikke det.

MOR:
Hvad så?

HARALD:
Han er ikke min far. Og det bliver han aldrig.

MOR:
Nej. Selvfølgelig gør han ikke det.

HARALD:

Hvor mange kærestes har du egentlig haft, mor?

MOR:

Det ved jeg ikke. Det kan jeg ikke lige huske.

HARALD:

Så mange?

MOR:

Nogen stykker. Jeg skal bare lige tænke mig om.

HARALD:

Var min far en af dem?

MOR:

Nej. Det kan man ikke sige. Vi så hinanden lidt, men, nej.

HARALD:

Jeg er altså en fejl?

MOR:

Hva? Nej! Uplanlagt, et uplanlagt mirakel. Som mirakler er. Men ikke en fejl. Du er alt andet end en fejl. Tænker du det?

HARALD:

Hvorfor kunne vi ikke have været en rigtig familie?

MOR:

Vi er da en rigtig familie, synes du ikke?

HARALD:

Du ved, hvad jeg mener. En familie med en mand og en kvinde og børn som bor sammen.

MOR:

Vi var unge. Vi var ikke klar.

HARALD:

Forsøgte I overhovedet? Forsøgte du? Eller fucked i bare rundt?

MOR:

Vi var ikke klar. Man skal ikke gøre noget, man ikke er klar til.

HARALD:

Jeg tænker på, hvem jeg ville have været, hvis jeg havde haft en far. En rigtig far.

MOR:

Den samme som du er nu?

HARALD:

Nej. Ikke hvis jeg havde haft en rigtig rollemodel.

MOR:

Du har mig? Er jeg ikke en god rollemodel?

HARALD:

Du er ikke en mand.

MOR:

Hvad så med Peter? Han vil i øvrigt gerne tage med jer ud i skoven.

HARALD:

Det er det der, jeg mener. Indimellem så fatter du ingenting.

MOR:

Hva?

HARALD:

Det er lige meget.

MOR:

Skal der også piger med?

HARALD:

Hva?

MOR:

På jeres campingtur?

HARALD:

Det er ikke en campingtur.

MOR:

Undskyld. Du ved, hvad jeg mener.

Og nej, der skal ikke piger med.

HARALD:

Hvorfor ikke?

MOR:

Hvorfor skulle der? Det er en drengetur.

HARALD:

Hvad nu? Vi er midt i filmen.

MOR:

Jeg har set den før.

HARALD:

Vi kan se noget andet så?

MOR:

Det ringer på.

Kommer Peter også nu?

HARALD:

Nej.

MOR:

Hvem er det så?

HARALD:

Det er politiet.

MOR: